

זה מה שאמר יהושע אחר כך ומה תעשה לשמה הנadol שהוא שם הויה
יעל דא אמר יהושע לבר, (יהושע ז) ומה תעשה לשמה הנadol
הגדל, דהא ודי שמא דא עקרא ויסודא דכלא,
 וזה מה שאמר יהושע אחר כך ומה תעשה לשמה הנadol שהוא שם הויה כי אם ח"ו יفرد
 ה' מא"ת כך יفرد גם ה' אחرونנה ממש הויה כי הם אותם בחינה וכמו שכתוב **אתה**
הוא יהוה. ומשה אף על גב רקדשא בריך הוא לא
אמר ליה, בכיו ידע, דהא בהא תליא, וחובה גרים
 ואע"פ שהקב"ה לא אמר למשה רבינו שהוא יכול אותם על תאות הבשר אבל משה רבינו
 ידע מה החטא של תאות הבשר יכול לגרום והקדים להתרפל ואמור ואם ככה את עcosa
 לי שምפריד את הה' והוא"ת ע"י כליה לישראל ח"ז הרגני נא הרוג (אור יקר).

גם בגלוות השכינה הנקרעת אני הולכת איתך
ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', כלל חך. כי גאות ישראל
 עם שלימות תיבת אתה הכל אחד **בי אתה אני, הוא אוקימנא**
בי אני אתה לא בתיב, אלא כי אתה אני כבר ביארנו שלא
 כתוב כי אני אתה אלא כי איתך אני הינו השכינה הנקרעת אנ"י איתך. **בי עשה**
כלך בכל הגוים וגו', בכל הגוים עשה כלך ואוטר לא
 עשה כלך כי גם בגלוות השכינה הנקרעת אני הולכת איתך.

לעם ישראל כלה בדריש הכוונה לשכינה ולגויים כלה מלשון כלוין

רב המנוגא קדמאת אמר רב המנוגא הראשון אמר, **דחיקו ועאקו דישראל, במא טב וכמה תועלטא גרים לוין** הדוחק והצרות שיש לעם ישראל בגלות כמה טוב ותועלת זה גורם להם. **רפיוון דשאר עמיין, במא ביישין גרים לוין** ואילו מה שאר האומות ברפיוון ושולה ואין להם צרות כמה רע זה גורם להם. **דחיקו ועאקו דישראל, גרים לוין דטב ליהו ותועלטא.** ומאי נידחו הדוחק והצרות שיש לעם ישראל גורם להם לטוב ותועלת ומה היא. (דף קצ"ט ע"ב) **בלא דחיך שתיבת כלה נקרת בב ול'** דגושות כי רפואי הוא מלשון כלוין ובדוגש הוא משון כלה כלולה ומרמז על השכינה הנקרת כלה שתשרה עמם. **רפיוון דשאר עמיין, גרים לוין רפיון וביש, והאי איהו בלאה** רפיוון של שאר העמים שהם יושבים בנחת ובלי יסורים גורם להם לכלוין וזהו שכותוב גם תיבת כלה רפואי ולא בדוגש והוא מלשון כלוין. **והבי אתה זי לוין, דהא כל רפיון בלא דחיקו דהוה לוין בהאי עלמא,** גרים לוין רפיון לברר **בלא דחיקו, בלאה** ונך ראוי להם כי כל הרפיוון שם היו כאן בעולם בלי דוחק וצער גורם להם שתיבת כלה יקרא בלי רפואי בלבד חדש ונעשה כלה מלשון כלוין ובמו שכתוב. (ישעה כה) **בי כלה וגחרצה שמעתי. כי אעשה בלאה.** כלה ברפיוון שהוא מלשון כלוין. **ליישראל דהוה לוין דחיקו ועאקו** אבל לישראל שהיו בדוחק וצער עליהם כתוב בדיש **בלאה,** (ישעה סא) **ובבלאה תעדה בליה** כלה המתקשטה בקיטוטה **מן בליך**ומי הם

כליה של השכינה שאיתם היא תתקשת **אלין ישראאל דאיינון כלים דהאי כליה** הם נשמות ישראל שהם כלי הקישוט של השכינה, **ישראל דהוה לוון דחיקו ועאקו** ישראל שהייתה להם דוחק וצער יהיה להם סופה כמו שכתוב, (עמוס ט) **אקיים את ספת דויד הנופלת, ספת שלום.** **לשאר עמיין דהוה לוון רפיון צרה וצוקה לשאר העמים שלא היה להם צרות אלא רפואי להם יהיה ערחה וצוקה,** (צוקה) **כליה ברפיון, במא דהוה לוון בקדמיה** וזה לא כמו בתיבת כליה שבה ביארנו שהאותות שהייתה רפיון היה הכליה רפואי ויישראאל שהייתה להם דוחק יהיה תיבת כליה דוחקה. אבל בענין סופה וצוקה הוא להיפר כי לישראל שייה דוחק יהיה סופה בסמ"ך ואילו לגויים שהייתה רפיון יזכה הכליה רפואי ויישראאל שהייתה להם דוחק יהיה תיבת כליה דוחקה. אבל בענין צוקה עצמה שהוא יותר מהסתמ"ך. **ועל דא כי אעשה כליה בכל הגוים וגנו, ואוותך לא אעשה כליה, דהא לא אהצוי לך.** **דהא דחיק חווית בקדמיה ומגין סגיאין, בדחיק, דגולותא תדריר, ודחיק** לנו לגויים אעשה כליה מלשון כליזון אבל לך אין זה ראוי אלא כליה בדgesch כי כבר הייתה בתחילתה הרבה פעמים בדוחק ובצער הגולות תמיד ולכון **תהייה כליה דהינו שתשרה עלייך השכינה.** (ס"א תריה בלהה).

הקב"ה מרחים על עם ישראל ומקדים רפואיה למכה

ויסרתיך למשפט, האי קרא הבי מיבעי לך ויסרתיך במשפט, דהא אימתי ייסורי בשעתך דדיןא. (ויהכא לאו הבי אליא) **מאי ויסרתיך למשפט** יש לשאול והרי

ההיסטוריה הם נגורים כשמגיעים למשפט וא"כ היה צריך לומר ויסטרתיך במשפט ולמה אמר ויסטרתיך למשפט **אלא כתיב** אלא כיון שכותוב שה' יביא את עמו במשפט כמו שכותוב (ישעיה ג) **יהוח במשפט יבא עם זקנינו עמו.** זה הוא יומא, אקדים קדשא בריך הוא אסותא ליישריאל, עד לא יעלון לדינא, בגין דיבילון לך יימא ביהו אותו היום הקב"ה כבר יקרים לעם ישראל רפואה עוד קודם שיבנו לדין כדי שיוכלו לעמוד בו. **ומאי אסותא היא** ומה היא הרפואה **הביב שעטה ושעתה קדשא** בריך הוא יהיב יסוריין ליישריאל ועיר, עיר בבל ומנא ומנא, ובכל דרא ודרא בכל שעה ושעה הקב"ה נותן לעם ישראל יסורים קצר קצת בכל זמן וזמן ובכל דור ודור בגין דבר ייעלון ליומא לדינא רבא, דיביון מתיא, לא ישלוות עלייהו דין כד שכאשר הגיע יום הדין הגדול בתחום המתים לא ישלוט עליהם הדין.

הקב"ה מקידים לישראל רפואה ועל כל חטא וחטא הוא מלכה אותם ומנקה **אתם ביסורים מעט מעת ונקה לא אנקה, מהו. אלא, פד ישראל בלחו דיבי, ולא עליון לדינא עם שאר עמי עזבי כוכבים ומזרות** כאשר ישראל נכנסים לדין לבדם ולא נכנסים עם שאר האומות עובדי עבודה זרה, קדשא בריך הוא עביד לון לנו משורת הדין, וזהו **מכפר עלייהו** הקב"ה עושה להם לפנים משורת הדין ומכפר עליהם. **ובזמנא**